

Darton vallásának jelentősége és szerepe a mindennapokban

Darton kultuszának terjedése hosszú ideig mesterségesen gátolt volt, amely főként a Selmo által szándékosan félrevezetett ortodox papságnak volt köszönhető. A papok által hirdetett eszmék úgy mutatták be Darton tanait, mint magas misztériumokat, amelyet az egyszerű elme nem érthet meg, így csak a kiválasztott kevesek ismerhették meg Darton igazi arcát és hittételeinek értelmét. Hogy mi készítette Selmo-t a legalapvetőbb tanítások eltitkolására, máig sem lehet bizonyossággal tudni. Lehetőségként felmerül, hogy túl félelmetesnek tartotta a másvilág és a halál kérdéseit illető témákat, de valószínűbb, hogy némi féltékenységből kiindulva nem akarta, hogy Darton kultusza túlzott népszerűsége tegyen szert. Darton a maga teljességében nem éppen jelentéktelen isten, és Selmo úgy is vélhette, hogy amennyiben a szélesebb néprétegek előtt is ismert lenne szellemisége, egyre többen és többen fohászknának hozzá, és Kyel, Krad és Dreina egyaránt híveket veszítene. Darton ugyanis kifejezetten alkalmas rá, hogy a gondolkodó, értelmes ember patrónusának válassza, és minden nap imádkozzon hozzá, választ keresve az élet és halál nagy kérdéseire.

Az egyszerű köznép szemében, akik nem Darton hitét vallják elsősorban, a Hallgatag Úr megmaradt praktikus, funkcionális természetű istenségnek. Legyen szó akár Dreina, Krad vagy Ellana híveiről,

ők Dartonnal és kultuszával többnyire csak akkor találkoznak, ha haláleset történik a környezetükben. Ilyes események bekövetkeztekor előtérbe kerülnek Darton szolgálói, akik végrehajtják a Búcsúztatás rituáléját, és valamely templomban előkészítik a holttestet a ravatalra, majd a temetésre vagy hamvasztásra. A hívők zöme ilyenkor jár életében először dartonita templomban, amikor is az első szentélyben, a Nyitott Kapu Szentélyben, a szkriptor testvérrel leegyeztetik a gyászszertartás és a temetés részleteit. Maga a szertartás már a negyedik szentélyben, a Varjúszárny Szentélyében zajlik, de a legtöbb hívő gyermekkorától abban a tévképzetben nevelkedik, hogy Darton háza iszonyú borzalmakat rejt, és ennél a szentélynél beljebb merészkedni botor dolog volna.

A halotti Búcsúztató szertartás rövidke egy órája alatt a híveknek bőséggel jut idejük elmélkedni és nézelődni Darton templomában, elcsodálkozni Darton szentjeinek hatalmas szobrain, a kulisszák festett motívumain és félelmetes szentábrázolásain, eltűnődni a Hullámsír Szentélyben látott úszómécsek bizonytalan sorsán, vagy képzeletbeli felfedezőútra indulni a még magasabban elhelyezkedő további szentélyekbe, elmerengve azok vélt szörnyűségeiről és titkairól.

A legtöbb hívő félelemmel vegyes tisztelettel gondol Darton szolgálóira, akik komor intelmeikkel indítják utolsó útjára az elhunytat, és ünnepélyes tiszteletadással tüsténkednek a temetés lebonyolításakor is. Ha a családban már van eltávozott, megesis, hogy a halál évfordulóján újra felkeresik Darton templomát, és némi adománnyal és könyörgéssel emlékeznek rá, de ekkor is ritka, hogy akár csak a Varjúszárny Szentélyéig is elmennének, vagy kifejezetten istentiszteleti szertartást hallgatnának. Darton papjainak feladatai közé tartozik az is, hogy vigaszt és támogatást nyújtsanak a hátramaradottaknak, ez azonban nem túl gyakori, mivel a hívek nem szívesen fordulnak a komor papokhoz, gyakoribb, hogy valamely fiatal diakóonnal próbálnak szót váltani. Ezek a beszélgetések is csak ritkán zajlanak a templomban, ha mégis, akkor többnyire a Nyitott Tenyér Szentélyének valamely oldalfülkéjében, egyébként gyakrabban a temetőkertben, vagy egyéb közterületen.

Azok a hívek, akik Darton főségét vallják, és őt tisztelik kiemelten a többi istenség között, már sokkal több mindent tudnak Dartonról és tanításaiból. Ők már legalább heti rendszerességgel felkeresik a templomot, többnyire a délelőtti órákban, és gyakran részt vesznek a Varjúszárny Szentélyében zajló általános istentiszteleti szertartásokon is. Tisztában vannak lelkük legalapvetőbb jellemzőivel, és pontosabb elképzelésük van a kárpit túlfeléről, a halál utáni eseményekről is. Nekik nem okoz gondot szóba elegyedni és eszmét cserélni a templom papjaival, útmutatást kérni vagy részt venni a közösségi áldozási rítuson. Esetükben már előfordul, hogy többször is felkeresték életükben valamely belsőbb szentélyt, még az is meglehet, hogy egyszer bővített szertartást is láttak az Örvény-kör Szentélyében. Az ő esetükben nem a tudatlanok félelme, inkább pont a halál misztériumainak alaposabb ismerete tartja vissza őket attól, hogy gyakran és rendszeresen látogassák a magasabban fekvő szentélyeket.

Darton igazán elkötelezett hívei, akikből gyakran válik diakón, majd később pap, már fiatalokkorban is gyakran megfordulnak a templomok több belső szentélyében, és nem rettentik őket Darton kultuszának árnyékos oldalai, épp hogy csak fokozzák érdeklődésüket. Rendszeresen részt vesznek az istentiszteleteken és gyászszertartásokon, és a papok ajánlásai alapján olvassák is a mérvadó

szakrális szövegeket, értekezéseket vagy a dartonita szentek történeteit. Az ő lelkük nem telik el rettegéssel, mikor le kell térdelniük a Jogar Szentélyében az Ítész előtt, és nem félnek, mikor az Ököl Szentélyéből továbbhaladnak a lesújtani készülő Halálosztó Szent Artemor kulisszái között.

Azok a hívők, akik az utolsó két csoportba tartoznak, tehát járatosabbak Darton tanaiban, már messze nem funkcionális istenségként tekintenek Dartonra. Tisztában vannak vele, hogy Darton hatalma olyan területet érint, amely minden ember életében meghatározó és közös. Ők tudják, hogy Dartonhoz az év bármely napján lehet fohászolni, mind az élőkért, mind a holtakért. Darton az, akihez lehet irgalomért, kegyelemért, vigasztalásért, figyelemért, végső megnyugvásért imádkozni. A hívek ezen csoportjai azzal is tisztában vannak, hogy az egyszerű köznép igen gyakran fordul a halottak istenéhez azzal a kéréssel, hogy ne siettesse valamely szerettük vagy saját maguk eltávozását erről a világról, dacára annak, hogy ez a Holtak Urának természete ellen való. Ezt a látszólagos problémát úgy oldják fel, hogy nem a halál elodázásáért, időpontjának kitolásáért imádkoznak, hanem annak a megfelelő időben való bekövetkeztéért, amivel így burkoltan a halál késleltetéséért folyamodnak. Darton hatalma mindenkit érint, ezek a hívek ezért vallják, hogy célszerű minden nap egy kicsit gondolni ennek elkövetkeztére, némiképp készülni az elkerülhetetlenre. Ugyanakkor, a tájékozott híveket ezek a gondolatok meglehetősen ritkán töltik el félelemmel vagy szorongással, minthogy tisztában vannak lelkük halhatatlanságával és az Örök Körforgás jelentőségével, így többnyire csendes nyugalommal, békésen viszonyulnak a halál kötelező mivoltához.

Darton tehát olyan istenség, akinek hatalma általánosabb érvényű több istentársánál, hiszen a halál mindenkiért eljön, és életében legalább egyszer mindenki elgondolkodik a kapcsolódó nagy kérdéseken. A pyarroni pantheon néhány istensége olyan terület felett rendelkezik hatalommal, amelyek lehet, hogy egy ember életében sosem jutnak szerephez. Könnyen belátható, hogy egy nem

tengerparti, közepes városkában családjával békésen éldegélő szabad ember, aki a fogadó és a konyha tisztántartásáért felelős, soha életében nem fog Adronhoz, Antohhoz, Albornehoz, Dellához, Gilronhoz, Kyelhez, Noirhoz, Uwelhez fohászolni, mert semmi dolga a mágia, a tenger, a művészet, a kovácsolás, a teremtés-pusztítás, az álmok vagy a bosszú istenével. Nagy valószínűséggel életében akad majd dolga a joggal (Dreina), a tudással és utazással (Krad), a szerelemmel (Ellana) valamint az időjárással (Arel), de az garantált, hogy Dartonnal és szolgálival is találkozni fog. Ez a felsorolás adja az alapot arra, hogy Dartont a jelentősebb pyarroni istenek közé soroljuk.

A maremiták helyzete annyiban tér el az ortodox ágtól, hogy ők már sokkal nyíltabban hirdetik Darton tanait, nem zárkoznak komor magányukba, és valóban örömet segítenek minden rászorulóknak, eloszlatni aggodalmait, vagy felkészíteni az

elkerülhetetlen végre. A maremita lovagok ugyan elsősorban fegyverrel szolgálják Dartont - és saját bevallásuk szerint az igazi pyarroni eszmét is - viszont mindannyian felszentelt papok is, akiknek csupán mágikus hatalma csekélyebb az ortodox ág követőinél, de szakrális kérdésekben azonos kötelezettségekkel rendelkeznek. Csendes örületük egyfajta nyitottsággal is párosul, így sosem restek bátorítással szolgálni az elveszetteknek, a haláltól rettegőknek, és akár fennkölt szavakkal ecsetelni a túlvilági lét szépségeit, és Darton szeretetének mibenlétét.

2012.03.23.

Szerző: Airas

Forrás: Maremita Egyházközösség

Szerkesztette: Magyar Gergely